

Nr 79.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ersättning till underofficerskorpralen John Timus Anderssons dotter Ruth Majken Gunhild; given Stockholms slott den 5 februari 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 februari 1926.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

Uti förordningen den 18 juni 1909 (nr 89 sid. 1) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, stadgas, att, därest under militärtjänstgöring i fred olycksfall inträffar, så att tjänstgörande värnpliktig, volontär vid hären eller någon, som tillhör flottans eller kustartilleriets stammanskap, varder skadad, eller därest person, som nu nämnts, skadas under tjänstgöring i krig, staten skall utgiva ersättning jämlikt vissa i förordningen stadgade grunder. Dylik ersättning utgives jämväl, om sjukdom med därav följande skada yppas

under eller efter slutad militärtjänstgöring och tjänstgöringen skäligen kan antagas hava till sjukdomen bidragit.

Jämlikt nämnda förordning utgår, då skadan medfört döden, i vissa fall ersättning åt efterlevande. Enligt förordningens ursprungliga lydelse stadgas såsom villkor för dylik ersättnings utgående, ej mindre att skadan skall hava medfört döden inom två år från olycksfallet eller från det sjukdomen blev känd, än även att framställning om ersättning skall vara gjord inom två år från det döden inträdde. Genom förordning den 4 juni 1920 (nr 305) har beträffande skada, som yppats efter ingången av år 1919, dels förstnämnda villkor bortfallit, dels ock tiden, inom vilken framställning om ersättning skall göras, utsträckt till tre år.

Ifrågavarande ersättning utgår från den i § 46 mom. 1 värnpliktslagen omförmälda invalid- och pensionsfond.

Uti en till Kungl. Maj:t den 5 mars 1925 inkommen skrift har Ruth Majken Gunhild Andersson gjort ansökan om understöd i anledning därav, att hennes fader, underofficerskorpralen vid flottan nr 268 John Timus Andersson avlidit till följd av sjukdom, som han ådragit sig under sin militära tjänstgöring.

Av handlingarna i ärendet inhämtas bland annat, att John Timus Andersson insjuknade i lungtuberkolos under sin tjänstgöring vid flottan under maj månad 1916, att han på grund av nämnda sjukdom meddelades avsked den 30 juni 1920, att han avled i samma sjukdom den 28 maj 1922, samt att han vid dödsfallet efterlämnade bemälda minderåriga dotter Ruth Majken Gunhild, född den 29 mars 1916.

Riksförsäkringsanstalten har i ärendet anfört bland annat följande.

Då i förevarande fall sjukdomen medfört döden först sedan mer än två år förflutit från det sjukdomen blev känd, hade ersättning i anledning av dödsfallet icke kunnat av riksförsäkringsanstalten utgivas. Även vid antagande, att sjukdomen i detta fall medfört döden inom två år från det sjukdomen blev känd, skulle ersättning likväl icke kunnat utgivas av anstalten, enär framställning om dödsfallsersättning gjorts först sedan mer än två år förflutit från det döden inträdde.

Vid flera tillfällen hade Kungl. Maj:t tidigare, då framställning om ersättning jämlikt förordningen den 18 juni 1909 för skada, som yppats före 1919 års ingång, ingivits först efter utgången av stadgad preskriptionstid, men av verkställd utredning i allt fall framgått, att militärtjänstgöringen skäligen måste anses hava bidragit till skadans uppkomst, föreslagit riksdagen medgiva, att ersättning — utan hinder av att preskription förelagat — finge utgivas jämlikt grunderna för samma förordning. Med hänsyn härtill och då ömmande omständigheter syntes föreligga i nu ifrågavarande fall, hade riksförsäkringsanstalten, för den händelse Kungl. Maj:t skulle finna skäl till ersättning föreligga, i ärendet verkställt erforderlig utredning; och hade av densamma framgått, att Anderssons militärtjänstgöring skäligen måste anses hava bidragit till den sjukdom, varav han sedermera avlidit.

Med hänsyn till föreliggande omständigheter och då dispens i de avseenden, varom i förevarande ärende är fråga, i tidigare fall medgivits, synes det mig billigt, att flickan Ruth Majken Gunhild Andersson kommer i åtnjutande av livränta enligt i oförmälda förordning angivna grunder.

Departements-
chefen.

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att i anledning av underofficerskorpralen John Timus Anderssons död på grund av sjukdom, ådragen under militärtjänstgöring, må — utan hinder av att dödsfallet inträffat sedan mer än två år förflutit från det sjukdomen yppades ävensom att framställning om ersättning icke gjorts inom föreskriven tid — från beväringssmanskapets invalid- och pensionsfond utgivas livränta till Anderssons minderåriga dotter Ruth Majken Gunhild enligt grunderna för förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

W. G. O. Montgomery.
